

extensió via 4

Full informatiu per a mantenir-vos al corrent de l'entitat i temes afins - <http://www.trendepalau.cat> - tren@trendepalau.cat

Novembre - Desembre 2017 - Núm. 214

25 ANIVERSARI

La nostra associació es va constituir durant la primera junta del 28 de maig de 1992. Sempre hem celebrat l'aniversari de la nostra institució el mes de novembre, ningú recorda el perquè, possiblement era pel fet que va ser el mes que es van col·locar els primers trams de via. Per això, el 25 de novembre varem celebrar els 25 anys de la nostra institució. Amb la col·laboració del Excel·lentíssim Ajuntament de Palau-solità i Plegamans es va convidar als representants de les diferents Associacions del poble a les nostres instal·lacions.

Ja a primera hora, diversos voluntaris, van anar preparant el carbó de la barbacoa per donar la benvinguda amb un bon esmorzar als representants que varen assistir a la trobada.

Va fer un dia en que a primera hora feia una mica de fred, però, amb l'ambient del foc de la barbacoa i al costat la locomotora que ja anava fent vapor es va propiciar un ambient molt agradable.

De bon matí el Ricard, per commemorar el la diada, va preparar la màquina de vapor i després dels parlaments vam fer un esplèndid viatge.

Donem les gràcies a totes les entitats que ens van visitar aquest dissabte, va ser molt emocionant per tots nosaltres:

Agrupació Sardanista.
Associació de Música Country.
Associació Deixebles del Dimoni de la Pedra Llarga.
Associació Dones per les dones.
Associació Pessebrista.
Cabres i Vaques Palau.
Patronat de Sant Isidre.
Penya Barcelonista.
Societat Coral la Unió.
També ens van visitar els amics del Centre de Modelisme Ferroviari de Sabadell CEMFES.

SOPAR DE GERMANOR

Per la nit es va fer una trobada a la masia de Can Duran per celebrar el sopar de germanor que es fa cada novembre, amb l'assistència de l'alcalde Sra. Teresa Padrós, el regidor de cultura Sr. Miquel Rovira i els socis i acompanyants del Tren de Palau vam omplir una sala de la masia.

Una vegada acabat el sopar, com a postres, ens van oferir un pastís per celebrar els 25 anys amb una reproducció de xocolata de la màquina A2 que està construint el Tren de Palau.

Després dels parlaments, la Sra. Alcaldessa ens va regalar un obsequi que representa el "skyline" del poble.

VIA I OBRES

La brigada no para, encara te forces. Ara amb les biguetes es va fent camí perquè la grava quedi recollida i faci la seva feina. Esperem que amb aquesta obra la via s'aguanti pel cap baix, uns 25 anys més.

Col·locant el últim tram previst de biguetes a la entrada del Pi Gran.

Neteja de la trinxera. Els pins per aquest temps omplen les cunetes de pinassa i aquesta fa que es desviï l'aigua de les turmentes de pluja per sobre la via.

Un senyal que no s'utilitza, després de desmuntar-lo, es restaurarà i formarà part del sistema de bloqueig de senyals que entrarà en funcionament properament al tram del Clot Mirador.

Un altre tram, la recta d'entrada a la trinxera ja el tenim muntat fins a la meitat. Ja ho posem en sèrie, anem embalats!.

RECORDS

La nostra Associació va obsequiar a totes les Entitats assistents amb una reproducció de la nostra aiguada commemorativa del 25 aniversari.

Durant la trobada, varies de les Associacions ens van obsequiar amb records.

Agrupació Sardanista

Associació Pessebrista

Penya Barcelonista

FESTES DE NADAL

Tornen altra vegada les festes de Nadal i per seguir la tradició, com sempre, hem fet la nostra nadala. Sembla que una felicitació d'aquest tipus sense la boira o la neu no es una bona nadala, ja alguna vegada ho hem fet amb un sol impressionant i, no queda be, doncs cap problema, si no n'hi ha neu, la posem nosaltres i aquí tenim el resultat que trobareu junt a aquesta Ev4.

Donem les gràcies a en Jordi Valero per el seu muntatge.

LA IMATGE DEL MES

TARONGES, TRAMUNTANES I EL TRACTOR GROC.

Si hi ha una cosa més inhòspita que la platja de vies de Portbou, és la platja de vies de Cervera quan la tramuntana bufa ferotge una nit de lluna plena al hivern. Ho fa de manera diferent d'un lloc a l'altre, a Portbou el vent ha hagut de remuntar els Pirineus, ha perdut velocitat però ha guanyat força i quan s'escola pels vessants escarpats del pic de Querroig ho fa a glopades violentes després d'uns minuts de falsa calma mentre bufa un aïret suau, aleshores se sent un terrabastall esfereïdor que baixa per la muntanya i que espetega de cop, com una onada gegant, contra la marquesina de l'estació, fent-ho tremolar tot, i ai! del pobre desprevingut que no s'hagi agafat a temps. En canvi a Cervera a l'altre cantó de serra, la tramuntana bufa constant, potent con una llosa implacable que t'esclafa i no dona respir, i que no s'acaba mai.

Temps enrere, i ja fa uns anys, aquestes estacions ara callades, desertes, amb les vies enverdissades, i els canvis tediosos; eren el centre del món ferroviari, l'artèria del País, la porta d'Europa. El brunzit de les rodes, els grinyols dels frens, el terrabastall dels topalls entremortant i les accelerades dels motors de maniobres, eren constants les vint-i-quatre hores del dia als dos cantons del Pirineu; un munt de gent atrafegada anava amunt i avall per tot arreu, ferroviaris, la gent de les contractes i els agents de les agències de duana, els guàrdies, policies i la sempre temuda "brigadilla", barrejats amb tot tipus de viatgers sovint atabalats pels rigorosos controls duaners, els peculiars canvis de moneda i les clavades que ventaven a la cantina de

l'estació. Ara, quan baixes del tren has de preguntar: que hi ha algú?.

El frenesí de trens arribava al màxim durant la campanya de la taronja, o exportació de cítrics, que era el nom oficial d'una operació d'Estat destinada a exportar el bo i millor de la collita de taronges valencianes a Europa, una de les escasses maneres d'aconseguir les imprescindibles divises per fer anar el País. La campanya durava de novembre a març, sent el desembre el mes de màxima intensitat, tot el transport el monopolitzava l'empresa Transfesa creada especialment per aquesta finalitat i que des dels anys cinquanta disposava d'un ampli parc de vagons d'eixos intercanviables i de les corresponents instal·lacions on fer-ho a les estacions frontereres de Cervera i Hendaia; d'aquesta manera innovadora el transport es feia d'origen a destí, sense necessitat de transbordar la càrrega de vagó a vagó a través de dos taulons de fusta entre les portes; feina dura i mal pagada que feien moltes dones de la contrada per tal de tirar endavant les famílies; hi havia varies categories i la més ben pagada era la "col·locadora" de taronges al vagó, que amb la seva habilitat aconseguia que se'n malmenessin el mínim, ja que la fruita no anava en caixes si no a granel.

Els trens amb origen al País Valencià es dirigien cap a les fronteres de Portbou i Irún en funció de la destinació del carregament, nord de França i Gran Bretanya per Irún, centre Europa, Alemanya i Escandinàvia per Portbou, que era la majoria del tràfic. El número de trens era variable en funció de la collita, en els dies de màxim volum es feien més de vint carregats per Portbou i uns quinze per Irún, tanta importància tenien els carregats d'uns vint-i-tres vagons (900 Tm.), com els buits de 35 vagons (400 Tm.). La instal·lació de Transfesa de Portbou amb dues línies de treball pot tractar un tren per hora i sentit, això significava que els dies puntes quedava col·lapsada i només es normalitzava els festius quan podia anar absorbint els trens demorats a la línia.

Aquesta instal·lació que té a la vora setanta anys, és encara ara, el cor de la circulació dels trens internacionals de la Península, l'inexplicable i injustificable fracàs dels trens de mercaderies per la línia d'alta velocitat comporta que segueixi funcionant a bon rendiment malgrat que la flaire intensa de les taronges fresques, encara vives, ja fa molt temps que ha desaparegut de l'estació de Portbou. En el "Xantié", que així se l'anomena, hi treballa un grup de gent molt bregada amb la seva feina, que segueixen fent-la com seixanta anys enrere, també hi treballen dos tractors de maniobres un per cada ampla de via, sempre estan encaixonats al cantó de la muntanya i se'ls veu molt poc, però són de color GROC.

Diapositiva 35mm del tractor "Decauville" de Transfesa (1435mm) a Cervera, original de J.Valero Vilagínés (FIVV). Desembre 1981